

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Claudii Fleury, Presbyteri, Prioris Argenteliae Et Reg.
Christianiss. A Confessionibus Institutiones Juris
Ecclesiastici**

Fleury, Claude

Moguntiae, 1760

XXX. De religiosis domibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67899](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67899)

- 1) C. 8. X. de excess. prel. Cl. ne in agro. de staz. monach. §. ad hæc.
- 2) Conc. Trid. sess. 24. c. 13.
- 3) Ibid. sess. 25. c. 8. sess. 14. c. 19.

quot modis unio fiat?

IV. UNIO fit vel per *accessionem*, vel per *confusionem*, vel per *exaurationem*^I. Per *accessionem*, quod plerumque fit, si beneficium principale titulum conservat, & beneficium unitum ejus fit membrum & accessorium, in quo, si curam animarum habet, constituendus est vicarius perpetuus. Per *confusionem*, si ambobus titulis suppressis novus creatur. Per *exaurationem*, si ambo tituli subsistunt æqualiter & independenter, ita tamen, ut semper conjunctim uni & eidem personæ sint conferendi. Resolvitur unio ex causis contrariis, rebus ad pristinum statum revolutis.

- 1) Gloss. in c. 1. X. ne sed. vac.

CAP. XXX.

DE RELIGIOSIS DOMIBUS.

I.

Hospitalia olim episcopis subjecta eximuntur.

PRINCIPIO Episcopi partium fuit, pauperibus, infirmis, viduis, orphanis, peregrinis prospicere, quibus per diaconos partem oblationum, deductis, quæ clericis & fabricæ impendenda erant, erogavit. Postquam Ecclesiæ certos redditus nactæ sunt, quarta assignata est pauperibus, quibus, ut liberalius haberentur, domus religiose constructæ sunt, quas *hospitalia* vocabimus, quasve rexerunt presby-

teri & diaconi, Episcopo rationem reddentes. Sequior ætas infinitas hujus generis domus tulit, multasque destructas, & plures instauratas vidit. Multæ privata devotione certi generis pauperibus & sub certis conditionibus exstructæ. Plures a religiosis vel virginibus hospitalariis possessæ, privilegio exemptionis gaudebant: unde Episcoporum potestas restricta est.

II. RELIGIOSI hospitalarii omnes sequuntur regulam Augustini, quia omnia hospitalia fuerunt a clericis gubernata, qui vel regulam generalem, vel specialem S. Antonii Viennensis sectantur, quæ præcipit curam infirmorum, qui laborarent morbo, quem *ignem S. Antonii* vocant, & qui quingentis abhinc annis maximam stragem edidit. Ceteri hospitalarii sunt equites ordinum militarium, veluti Joannitici & S. Lazari. Sunt & hospitalarii mendicantes, ut *fratres caritatis*, quorum congregatio, Granatæ coalita, confirmata est a pontifice an. 1572. quive omnes laici sunt, & quartum votum emittunt de *infirmis pauperibus succurrendis*.

gubernantur a religiosis, qui sectantur regulam Augustini.

III. ULTIMA quatuor sæcula gnauiter in emendandis religiosis domibus desudarunt. Nam plerique clerici administratione abusi erant ad *titulum* beneficiarium, nec fructuum rationem reddiderunt. Sic proventu dissipato ædificia in ruinam prona vix responderunt expectationi fundatorum. Unde concilium Viennense magna cleri ignominia vo-

post, a laicis,

luit, ne qua hospitalia clericis secularibus titulo beneficii darentur; sed ut eorum administratio viris laicis providis, bonis & idoneis crederetur, qui ad instar tutorum vel curatorum juramentum præstare, inventarium conficere, & ordinariis quotannis rationem reddere tenerentur¹, exceptis tamen hospitalibus ordinum militarium². Hoc decretum firmavit concilium Trident.³ & ordinariis gubernationem credidit hospitalium, cum potestate, redditus, certæ speciei pauperum, quos hodie ignoramus, veluti peregrinis & leprosis destinatos, ad alia pia opera adplicandi⁴.

1) Cl. 2. § *Ut autem de reliq. dom.*

2) Cl. eod. § *permissa.* 3) *Seff. 7. c. ult.*

4) *Seff. 28. c. 8. 9. seff. 25. c. 8.*

etiam in
Francia,

IV. JURA Franciæ nec clericis, nec nobilibus, nec militum ductoribus, sed mercatoribus aliisque civibus h. e. bonis patribus familiarum, rei gerendæ gnaris & œconomix peritis, qui ve facile ad rationes reddendas adigi possunt, hospitalium administrationem deferunt¹, nominandis a fundatoribus, qui sunt vel civitates, vel magnates, vel privati homines. Si fundator ignoratur, rex fundator esse præsumitur, cujus tum *elemosynarius* administratores nominat, qui ab exacto triennio liberantur & rationem reddunt nominantibus coram Episcopo, vel ejus delegato & regiis seu civitatis deputatis².

1) *Stat. Bles. art. 65.* 2) *Declar. 1639.*

ubi admi-
nistran-

V. HOSPITALIA igitur, quæ sunt beneficia, a trium generum hominibus reguntur,

tur, ministris, clericis & administratoribus. *Ministri* sunt famuli pauperum & infirmorum, qui his serviunt & succurrunt, sumtibus hospitalis. Nonnullibi hoc officium gratis præstatur, quod Parisiis alibique faciunt in publico Nosocomio *virgines religiosa*: quorsam referri possunt *fores griseæ* seu *virgines caritatis*, quas VINCENTIUS quidam & quædam GRASIA an. 1635. collegerunt, ut infirmis vel in Nosocomiis vel domi servirent. *Clerici* pauperes docent, solantur, sacramentis beant; quorum stationes in antiquis hospitalibus sunt beneficia: sed in novis pro lubitu amoveri possunt, ut optimorum electioni semper locus sit. Denique *administratores* laici bonorum curam habent.

tur a triplicis generis hominibus.

VI. SED hi administratores, quia nec satis selecti, nec ad rationes reddendas diligenter evocati erant, bona illa, maxime in bellis intestinis religionis causa gestis, dilapidarunt. Unde an. 1606. rex edixit publicam omnium hospitalium reformationem, qua summus elemosynarius rationes exigere, residuumque in milites mutilatos impendi deberet: cui rei gerendæ camera caritatis Christiana instituta est. Quod quum parum successisse videret Ludovicus XIII. Cardinali Perronio an. 1612. idem negotii dedit, voluitque, ut ternis annis ratio redderetur, & residuum reparationibus vel aliis piis corporibus, impenderetur, instituta Parisiis camera reformationis hospitalium generalis, duce Perronio, cui assidebant quatuor libellorum supplicum magistri & quatuor sanctioris consilii assessores. Hæc camera a solo consilio

quibus ratio reddenda?

290 PARS II. Cap. XXX. *de relig. &c.*

sanctiori pependit, & per annos LX. substitit,
suppressa an. 1672. a Ludovico XIV. qui plura
de administratione hospitalium edicta prodidit,
quorum præcipuum est declaratio d. 12. Dec.
1698. Tantum de rebus
sacris.

